

Mennyi is egy tucat?

Hat húr, öt ujj és egy evezőlapát

Dúdolgatom a dallamot: „Pedro kocsmájában...” mialatt belépek egy sejtelmesen félhomályos helyiségbe. És a hangulat hatására változik a dúdolt dallam szövege: „Wichmann kocsmájában sárga lámpa ég.” Már is ismerős arccal találkozom, boldog mosollyal mutatnak be a család jelen lévő, de számomra ismeretlen rokonainak. Már nem

mindannyian Zichyk, hiszen ők a dédunokák sorába tartoznak. A leányok férjhez menve más családokhoz gyermekeiknek már az új vezetéknevét adván a Zichy-kötélék csak hosszas családfa elemzéssel sikerül. De egyben hasonlítanak: örülnek a rokoni összetartozásnak.

A találkozó meghívója vasárnap estére szól, mely időpont esélyt ad a nyári kánikula enyhülésére. Ám a kiskocsmában érzelmi túlfűtöttség uralkodik, hiszen ünnepre gyűltek össze. Kerek születésnapot, éppen a hatvanadikat ünneplik. Az ünnepezt Zichy Géza gróf, a félkarú zongoraművész dédunokája. Fiatalos, lendületes egyénisége mögött határozottság, nyílt bátorság, jó kedély, a családhoz való tartozás nemes büszkesége húzódik. Minden érkező rokont személyesen fogad, természetesen magyarul. Némi angolos íz kiérződik beszédéből, köszönhetően annak, hogy 30-as éveitől Londonban él.

Hamarosan kényelembe helyezkednek az asztalok körül a rokonok, és az ünnepezt immár a kocsmában képzeletbeli dobogójára fellépve, mikrofonon keresztül köszönti őket. Néhány

gondolat szóban, aztán a húrok közé csap. Elsőként akusztikus gitár kerül kezébe, és a legnehezebb popműfajjal nyitja az örömmenélést. A Beatles hazájában csiszolódott technikai tudását egyetlen dobos kíséretével mutatja be. Majd hangszert vált, és

elektromos gitáron csendülnek fel az ismertebb '60-as évekbeli slágerek. Ám ha családi összejövetel, akkor természetesen akad még zenész. Itt egy gitáros rokon, ott egy gitáros haver, amott egy gitáros osztrák jóbarát – máris készen a rögtönzött popkoncert. Gyakorlásra a szombat délutánban jutott csak néhány röpke félóra, ám a produkció olyan, mintha hónapok óta csiszolódott volna.

Míg hallgatom a zenét, tekintetemmel a falakat díszítő fotókat pásztázom. Egy fehér pólóban feszülő izomzatú, bajuszos fiatalemberen megakad a tekintetem. Kutatom magamban a nevét, mikor beugrik: hát persze, a vizet lapátoló olimpiai bajnokunk, a '80-as olimpia győztese. Tovább nem jutnak gondolataim, mert felcsendül egy kellemes borízű hang... What a Wonderful World...” a kocsma létrehozója, az egykori élsportoló hangja betölti a helyiséget.

Egy grófi családban látta meg a napvilágot Zichy Géza. Terveket szőtt, miként

tudja majd növelni családja hírnevét, melyet katona édesapja megalapozott. Életerős ifjúként mindent elsajátított, melyre a nemesség kötelezte: lovagolt, nyelvet tanult, elegánsan öltözködött, zongorázott, ismerkedett a birtok vezetéséhez szükséges teendőkkel. Kedvenc elfoglaltsága a vadászat volt. Inasával éppen e szenvedélyének hódolt, mikor egy vadászat során öszvér húzta szekere mellől pillantott meg egy szarvast, mely pillanat egybeesett az öszvér riadalmával. Az állat rántott egyet a szekéren, épp akkor, amikor Zichy a puská után nyúlt. A fegyver szíja beleakadva a bakba az öszvér rántásakor elsült. Szerencsétlenül fűródott a golyó Zichy könyökébe, melyet már nem lehetett megmenteni.

14 éves volt, de lelki erejének, élni akarásának és szívós kitarlásának köszönhetően megtanulta ellátni magát bal kézzel, és emellett a zongoravirtuóz pályának is hírneves, balkezesként egyedüli művészé vált. Az első világháború befejezése után könyvet írt balkezes tevékenységeiről, ezzel nyújtva bátorítást a frontról sérülten hazatérő embertársainak. Könyvét egy neves osztrák orvos ajánlatával nyomtatták, németül még napjainkban is olvasható.

Zichy Géza zenei tehetségét Édesanyjától, a Kaplony nemzetségből származó Sztáray Máriától örökölte. Első zongoratanára nem sok tehetséget látott Zichy bal kezében, de a nemes anya kérésére folytatta az oktatást. A balesetet követően önállóan képezte ujjait ügyesítő gyakorlatokkal, melyeket maga talált ki. Majd komponálni kezdett, komolyabb zongoradarabok születtek erősödő és egyre szebben muzsikáló bal keze számára. Míg nem belekóstolt a hosszabb és tartalmasabb zeneművek

komponálásba is. Volkmann Róbert, a Zeneakadémia zeneszerzést oktató neves professzora tanácsokkal látta el. A Magyar Tudományos Akadémia dísztermében került bemutatásra első dalműve, melyet Liszt Ferenc is hallott.

Azóta eltelt négy generációnyi idő. Zichy Géza gróf leánya, Mária-Terézia családot alapított, gyermekei úgyszintén, és ma még élnek a dédunokák. Köztük Deréky István, a popzenész, aki ezen a találkozón együtt zenélt az olimpiai bajnok kenussal. Sokáig tubán játszott és kedvenc zenésze Louis Armstrong, kinek fotója természetesen

megtalálható a kocsmá falán. A Zichy-dédunoka családjának örökségét méltán ápolja: zenél és összetartja a lélekben nemes családot.